

(מ.א.א. אגודת ישראל)

וכחברת

צפאפ ופארה

פעם אחת בשנה מותר להיות צבוע ולהחליף את העור. וכל זאת בזכות אותו דשע מרושע, המן בן המדתא. אכן, מש-התקרב חג הפורים החילונו מרביש בשמחה. סוד ענק תלוי באויר, והוא: למה חתפשו, או שמא תגלה את פרצופך האמיתי יום אחד בשנה? לכל אחד מאתנו מתגשמת השאיפה, "להיות גזוץ לאדן", לחיות במיני חלבושות ומנהגים (גוסף על הנוף האופייני בכל ארץ). היינו

צריך למוש ממקומנו. ביום זה הופכת ארצנו ליריד עמים גדול, בו מובעת לא אחת פלא שתיים החקוה לשלום נצחי, ולאחות עליהם. רק ביום זה יכולים ללחוץ ידם לשלום נאצר ובן-גוריון, ורק ביום זה יוכלו לדוד בכפיפה אחת אוכלי אדם עם...? עלינו לחוג חג זה בשמחה לשתות "עד-דלא-ידע". היו ברוכים בחג הפוריים עילצו ושמחו.

מ.ע.

בדור הגדול

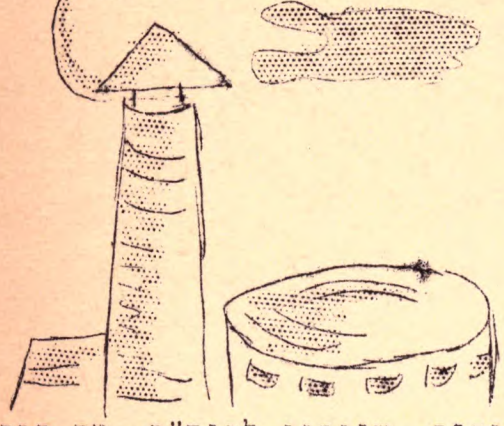
אחרי שאחשברוש נתן גם לוועתי היום המה בחורה, ומפא את אסחוקה, "החתיכה" של השכור. נה. למסיבה באו כל מיני חברה, בין היתר בא גם המן (נטלן אחד שמתרוצץ כל הזמן בחצר), הכייל לוב בעיר, שאישתו החברמנית נחנה לו כמנין קינדולך הדיוטות ויהד אתם שיגעה אותו. המן לקט לו בכיס את כל הדברים הטובים, ואחר כך הוא בקש את אחשווראט להטיל סנקציות על היהודים ותיכף הוא רץ לנגריה, סחב שני מוטות עצומים ועשה מהם עמוד עם וו למעלה. מיד הכרו על פנוי היהודים, אסחוקם קבלה הסטריה א-יומה ואמרה לבעלה שהיא תעשה שביתת רעב אם לא יבוטלו ההחלטות. בינתיים, המן סבד את פספוסיו בממחקים שנסחבו במסיבה וכשאישתו התחילה לנדנד הוא נתן שתי קפיצות קרב והיגיע לעמוד, בדיוק הוא אהה שט ז-קן אחד, עקום, לטפס על העמוד, מוטק'ה פחד נורא אז המן עזר לו קצת, אחק כך הם התחילו לרעוד והחליטו שיורדים. איך שמגיעים, מוטק'ה נעלם, הוא בא עם הסוס שלו אל המלך ובקש אותו להצילו. אבל המן חפס את המושכות והתחיל להריץ את הסוס, ואתם פריסים לדעת שמוטק'ה זה מה שהוא א-י-ו והב, אז הוא היה נורא מבסוט, אז המן חטף שוק, לקח את הרגליים על הכתפיים והלך לבין טיפוחיו העמוד. בינתיים טיפפו כל הפס-פומים על העמוד וקפצו ראש, המן רצה להר-אות שגם הוא יודע ספורט - שימושי, וקפץ גם הוא, זה לא הלך לו, והוא נפל על הבטן.

העבודה - היא כל חיינו. (הרהורים שלאחר אסיפת הקיבוץ)

יצאתי מהאסיפה ובלבי מועקה נדהה. ברגע הראשון, לא ידעתי איך ולאן אפנה. וניסיתי על כן לראות את פני ה דברים מבחינה אובייקטיבית. שני "גושים" גדולים, נצבו לנגד עיני והם מתנגשים זה בזה העבודה מחד, והלימודים מאידך.

הוחלט כי נצא לעבודה מאחר שמצבנו הכלכלי והכספי, בכי רע וכי נוכל לסייע למסקנו בעבודה.

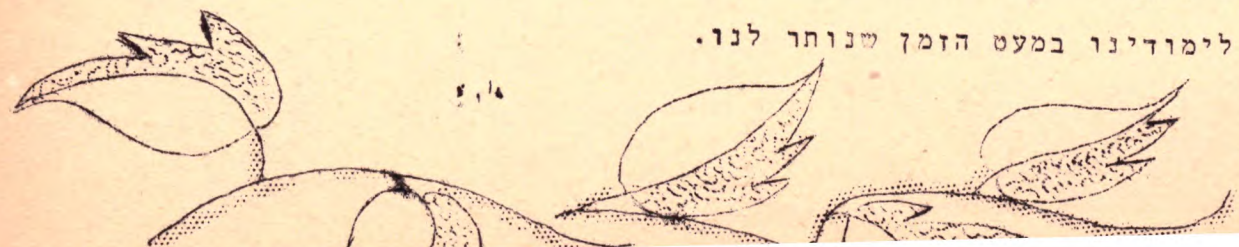
הצטרכנו לעבוד ב"גת" או למלא מקומות של אנשים מבוגרים, שיופנו לביח"ר, אך כבר היום אוכל לומר בבירור, כי מארבעים ושנים י"ע ביום ב"גת" עלינו לחמישים ושבעה י"ע ביום בלבד. האם פתרנו בזה דבר מה? האם עלה בידינו, לכסות אי אילו חובות? (רובינו עובדים בשרותים).

ובאשר ללימודים-גם אם כלו כל הקיצין אסור להפסיק את לימודינו לחודש, שזהו זמן ארוך ומוציא מן התלם הלימודי את התלמיד. נראה לי כאילו שכחו החברים, כי אנו עובדים במשך כל השנה יומים בשבוע וזה סכום ימי עבודה ניכר, המטביע רישומו על מבנה העבודה בג. ח.

כבר השבוע חסיים כחה י"ב את לימודיה. יחד עם ארבע י"ע, שנוהנות כתוח ל י"א במשותף מצטרף הדבר לחשבון גדול של מאתיים חמישים י"ע בשבוע (כעת אנחנו נותנים מאה וארבעים י"ע). גם בינינו פרץ הוויכוח, האם ההחלטה על יציאה לעבודה היא במקומה, והיו מצדדים לשני הצדדים.

אך לי ברור כעת, וכיחר שאת כי נצטרך לשוב אחרי העבודה, וברצון עז לה הפך ש- וב לתלמידיה שוקדים ומקשיבים, ולהמשיך בחיי חברה תקינים, נזכור - איך דבר העו-מד בפני הרצון.

ואאיר על עוד נקודה המופנית אל חוג הנוער: נבכס הצבעתם על ההצעה של עבודה לחודש ימים. האם חשבתם עד הסוף לפני שהרימותם ידיכם? אוכל להביא את החברים אשר הוציאו עמל ויזע בבנין משקננו וכי הפצם לצאת לדרך המלך, אך האם אתם המשרתים בצבא, או הנמצאים בראשית דרככם במשקננו שכחתם כי עוד נצטרך לימוד מעטות לפנינו, כי הפסדנו השנה כחודש וחצי לימודים מסוץ לעבודה זו, וכי לא כולם ישובו ללימוד אחרי שתיים-עשרה שנים אלו? חבל שבקלות כזו הרימותם ידיכם ובוזה נתתם יד, לקיצור תקופת לימודינו במעט הזמן שנותר לנו.

... בקצב הדעת ...

* פוריס עליך תבנה-מתקמות חזרות
במתקונת פורימית עם מצב רוח מרו-

מס.
* בשעה טובה ומוצלחת התחילו שוב
חזרות המקהלה.

בנים - אל תאכזבו.

שיכבה בינונית:

* צורך מסע חוליות אשר המטרה הע-

יקרית בו היחה ליכוד השכבה.

* לקראת י"א באדר יעלו לתל חי

חמישה חברה מבני כתי' ט'.

שכבה צעירה:

* אף השיכבה הצעירה העלתה את זכ-

רם של גיבורי תל חי.

נערכה מסיבה בהשתתפות כל המסק להחרור
חילינו. "ממור" הערב שמשו חברי הלהקה

הדרמטית (עם נציג משלנו) בהצגתם "סיט-

פוס והמות" שהנחה את כל באי המסיבה.

יש לציין שהערב לא מלא את שליחותו.

שיכבת נעורים:

* כיתות י"א עובדות מזה שבועיים ימים

בענפי המסק השונים לרבות "גח"

* השבוע, לאחר שנים-עשר שנות לימוד חפ-

מות סימו "החברה הגדולים" את ישיבתם בכחה.

(הם מבסוטים נורא.) מילות הפרדה לטובת כל

מורה, הן שלוש פעמים: "כיפק ה'!

(אגב: עם המיוג עלה המורל.)

* פרצופים שזופים סימלו את בואם של בני

כיתות י"א מסיוולם במדבר יבודה.

תמונות מהטיול, אפשר לקבל אצל גבי.

(אבל לא בלי כסף)

* נערך ערב אזכרה ליוס תל חי אשר ליכד

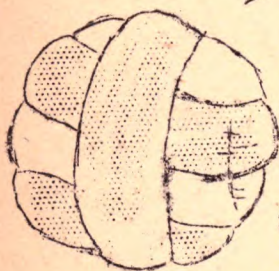
את בחכמה פולה. הוא הצטיין ברוח טובה.

... אכן ישנה אפשרות לקיים מסיבות מוצל-

חות בהשתתפות כל החברה...

גזע

כקצ

הודעה לכדור-עפניקים:

"המשיכו במעשיכם אך לא

לפני האף שלי!" א (ריאלה).

א (ילנה).

ב (ח-ציון).

מעחה ואילך יקחא שם

מדור זה: דגש כבד"

עקב הגורמים המיצוניים.

נוסח "ב"

נסחב לי הספר "תחת השמש"

האינטימגנט שהתבעל עליו מתבקש

להשיכו מיד בחופפת הכסא שנעלם לי.

(אם אין לו על מה לשבת - יש לי שרפרף).

עדה.

נוסח "א"

מי שמחב לי את הספר

"תחת השמש" (של שמיר),

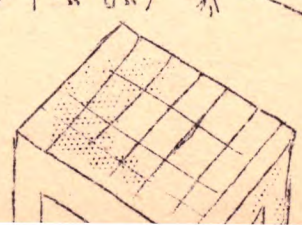
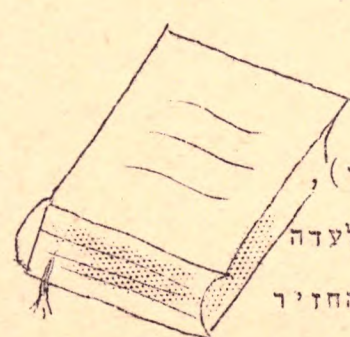
מתבקש מיד להחזירו (לעדה

כחה י:!) ובהזדמנום, להחזיר

את הכיסא שסחבו מהחדר.

אם המישהו רוצה למחוב,

שיקה לפחות דברים שלא

בשבילי - הנגב

...ובכן, בארזנו" וזננו. כבר מלכתכילה קלחה השירה בשטף והחבנה היו מבסוטים אלף. הרובים שלקחו באחריות ע"י מספר בנים נראו חבוקים, חבוקים-חזק בין הברוכים, חלק מהחברה שרו, חלק שדחאו ומספר קטן אף חטף לרגעים תנומה. הנוו לאחר מספר שעות נט- ידה החלצתגלה לעינינו נופו השומס והמדברי של הנגב אך מראה זה לא ארך זמן רב כי את מקומו חפס הזוף המקסים של ים המלח על הרזו ונשילום הרבות ש"גילנו". בהגיעינו לסינום שחבנו את, הפקלף" ואת עצמינו לאכסנית הנוער. בסדום בקרנו במשך קצרה המס- הימת בארובה" עצמה שדרכה נראית פיסת שמים כחוליס, מראה נפלא.

בערב עשינו "שמח" עם כמה חברה מלהקה האט"אנו מקויס בפעם הראה לצמוח לבד. באותו לילה היה הם ורבים ששבו, למה לקחנו כל כך הרבה "כלי הימום"? למחרת הרכבנו עלינו את הצויד ומטרתנו היחה להגיע בשעות הערב לאוס ברק. היות וזה היה היום החשוך של הטיול היה גם די קשה והחברה לצי פעם ניחנו עצמם בפזמון הידוע "לא נורא החבר עוד הכל יסתדר". לעת ערב, עם עלות הירח הגענו לנחל אוס ברק. אומנם פענו אהל זה לא היחה התחנה האחרונה כי מקום לינה לא נמצא. ובכך גדלה ברירה, נא- רזנו" שוב ופנינו למקום הלינו. חריות רבות עברו עלינו בשעה זו. זאת היחה חתיכת דרך שגורמה ליה שבהגיענו הרבצנו שנה כהלכה.

למחרת קמנו עם עלות השחר ופנינו מועדות למצדה. הדרך לא היחה קשה והצפייה לראות את מצדה או ליתר דיוק, מסמר" הטיול, גברה והלכה. ולפתע: "הנה מצדה!" אין להכחיש שעל פני רבים נראחה הבעת אהובה. "הנאת היא מצדה שכה רבות דובב עליה?"...
הנה מצדה! לא נמשך זמן רב כשהשקפנו מהמחנה השמיני על הסביבה נודענו לדעת איזה מלכות יש למבצר זה החולג על כל הסביבה ולמוחורת כשעלינו על ההר וראינו את המיכניס למעלה ואת הנוף מסביב, התלהבנו עוד ועוד...

גם העליה שח הידה כה רבים היחה קלה (אלפיה יוליס בלי חבל). עם יצאתנו יר- דנו ללילה השנית. כדרידה הבאה היו פנינו מועדות מזדחה, לכך ירדנו דרך שביל הנח- השי החלקנו למטה במהירות (חסרו וק טקטיס). בהגיענו למטה, ארזנו את האוכל להמשך ה- דרך ואת לאמר את האמת, התומיל החל מעיק. בערב היגענו לוואדי סיאל וביקרנו בעין עניבה" זה מעין שמינו נרטפים לאט לאט אבל במשך כל השנה. למחרת הוקלה הדרך ומס- חמינו היה נוול ערוגות. ירדנו במעלה האסיים" זו היחה ירידה לא פשוטה ביותר (היש- בנים יפוליס להעיד בכך). אחרי הלינה בוואדי ערוגות המשכנו לעין גדי. ערכנו רחצה ועלינו למערה שולבית" חשנו עצמינו בגן עדן והיו חברה שלמהת אתו יום נשכנו במ- ערד וסרבו לעזבה. עלינו גם לנחל דויד ובדרך חזרה טעו מספר חברה, (ככיראה ה- חליטו להיות כירושלם) אך לבסוף בדרך לא דרך היגיעו למטה. להליכה זו היו כמה תוצ- ארת: א) התקדמת רבה בעזרה ההדדית חין הבנים לבנות.

ב) גילוי מעין עם מיס חמיר.
ג) תחילת ליכת לפרס גם בסיוול.
למחרת ירדנו למטה למטה על בשרן ויקה-אוכל לא היה. כמה בנים שבטנו לנקה לגב חרובי מטעמים ממלח ומרגרינה אך נהנה מהם... נחל. גשם החל לרדת ואנו פנינו מהר לאכסנית הנוער בעין גדי. החברה החלו לזכר שטויות חלק טענו שישי להזור ולצטרף את האוכל שנזרק. אחד הציע להפוך ללבט אוכלי אדט, השני ללכת לישון ואז לפחות לחלום שאז ליש.

אך סוף סוף בשעת דימדומים ניראחה למרחוק מכוונתנו. לא עבר רגע וכל החברה נמצאו ישובים למעלה. שוב נטענו לקיום ושוב נפגשנו עם להקה האש אך הפעם, בחוסמה

איך היה הטיול מבחינת...?

חזונה?

-האוכל היה מצויץ הלואי ובמשק היינו זו-
כיש לכמותו. כל ארוחת צהריים עולה בפי-
ריר לזכר הבשר מהימים הטובים.

-האוכל לא היה מספיק צריך היה לקחת גבינה
לבנה וקמח ולעשות פלצ'נקות. (ג'ינג'י)

-במשך רוב הטיול האוכל היה בסדר אך בסופו
כמעט מתנו עקב אי אכילה "ארוחת תמימה"
לכן אני מציע לקחת רזרבה.

-אני מכריז שיותר קופסאות עיט ביצים א-
יני לוקח, א) בגלל שכולן נשברות אצלי
ב) מפני שאם הן נשברות דפנה
עושה את המות. (אריק)

-מכיון שראיתי שיש עודף ביצים השארתי ב-
דוך קופסא אחת כדי ללמד ממני (אבי)

כוף?

-הנוף היה פנטסטי אין לחארו במילים.

-הנוף היה משעמם ומספיק היה לעשות את ה-
טיול במשך $1\frac{1}{2}$ יום כי אפשר להספיק את
הכל. (ג'ינג'י)

-לרגלי מצדה כשהבנות התרחצו בגביש היה
הנוף יפה במיוחד. (עיפר)

-בואדי ערוגות כשהבנים התרחצו במל, גפ כן
הצטיין הנוף. (חנה)

יבוש חברתי?

-אני יכולה לציין שהבנים היו, איזוף" כשבקשתי מבורדק את חולצת הטרקו שלו השאיל
לי אותה ברצון ואגב: היחה נהדרת (דפנה)

-הבנים היו מאה אחוז אני למשל, רכשתי לי פטנט למשך כל הטיול ומספיק שהייתי לוח-
שת אריק כי בא לעוזריני. (עדנה)

-הסתדקתי בטיול רק הודות לבנות שהירשו לי (למרות הכינים הגזעיות) להסתרק במסוקן.

משמעת?

-אני הושב שללכת בשורה זה כתם לכן חמיד יצאתי ממנה והלכתי קדימה. (אורי)

-הבנות לא היו בסדר כל פעם כשהיגענו לחניה כשכבר החשיך רצו הן מהר להתרחץ בגב-
ים עם טבון" והשאירו אותנו הבנים לארגן את הכל לבד, כמובן שהצלחנו. (בנימין)

-אני לא מביין למה צריכה להיות משמעת מיל כשרציתי שתתי והיה טוב (יואב)

מזג אוויר?

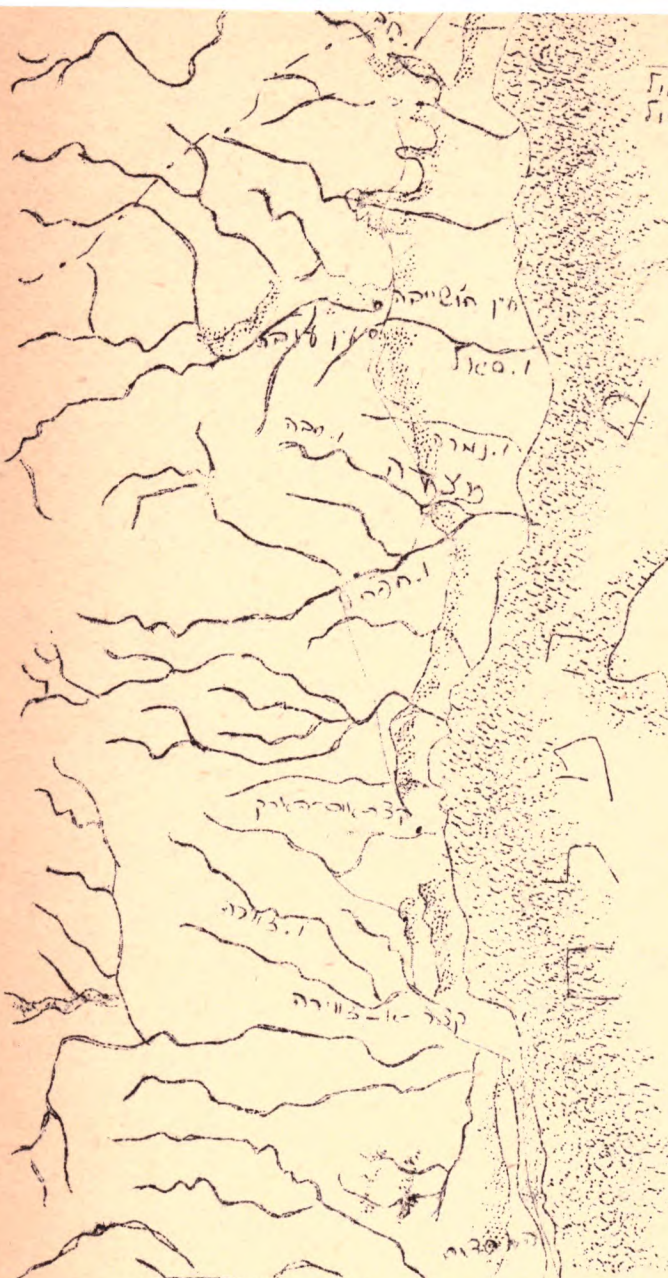
-היה חם בהחלט.

אם בלילה היה קר הצטופפנו ראה זה פלא נעשה חם.

-למרות שכל לילה קיבצתי את כל הכסות שרק היתג אפשרותיה די קר. (נאוה)
ולסיכום:

-הטיול עד מצדה היה מחורבן! וממצדה שדרך אגב ירינו ש נל מסחית היה בסדר. (מנשה)

-זה הטיול הראשון שלי והוא היה יפה, רק חסר קפה. (יואב)

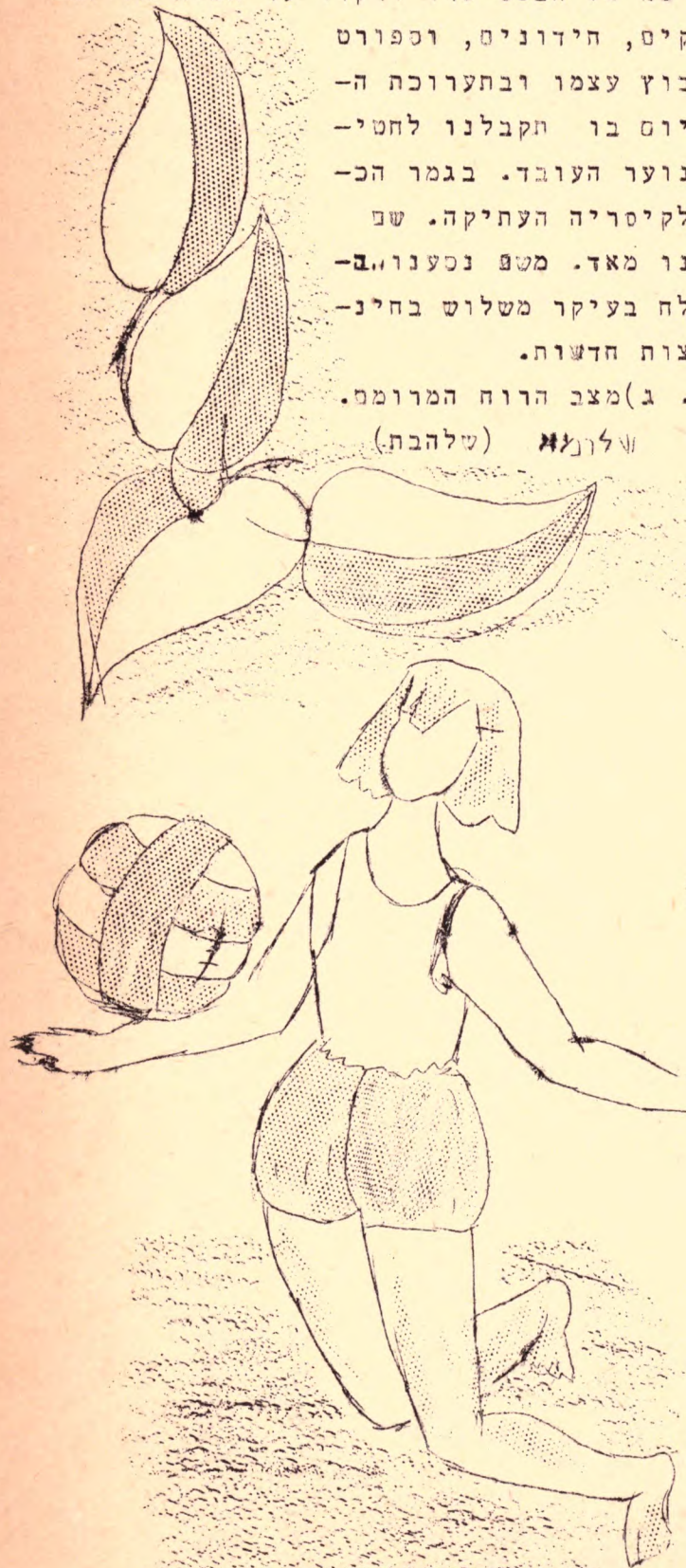

הצעירים שבנינו...

בדרפנו לכנס היתה הדרך קשה ומיגעת אבל גם יפה. נראו לטורים רבים ונאים למחנות. בדרך עברנו על פני רפסודה והלכנו לבקר כפר ערבי ששוכן ליד הנחל, שם סיפרו לנו את תולדות הכפר ועל החיישנים, הם כולם ילידי המקום ועוסקים בעבודה האדמה. משם פנינו לשדות ים, קיבלו אותנו בסבר פנים יפות וכידורו מקום לינה. זהו הכנס בו נכנסנו לחטיבה. בערב היתה פתיחה יפה של הסנס שרו ורקדו עד חצות הלילה.

למחרת בבוקר החקימו משחקים, הידונים, וספורט טבלאי. כמו כן ביקרנו בקיבוץ עצמו ובתערוכת ה- עתיקות. לבסוף היה מפקד סיום בו תקבלנו לחטי- בה. כל אחד קיבל את כמל הנוער העובד. בגמר הכ- נס ערכה החברה שלנו טיול לקיסריה העתיקה. שם ראינו את כל העתיקות ונהננו מאד. משם נסענו ה- יתה. המחנה לדעתי היה מוצלח בעיקר משלוש בחינ- ות. א) בגלל ההכרות עם קבוצות חדשות. ב) הצטרפותינו לחטיבה. ג) מצב הרוח המרומם.

שלונג (שלהבת)

30 ANN

בשבת אחת ערכנו יום ספורט לכיתתינו ועדת ספורט שלנו הכינה את זה. בגלל שועדת ספ- ורט הקודמת לא עשתה כלום. הועדה ערכה י- שיבות והכינה את החומר. מה היה?

משחקים של מחנים בנות, בנים. כדור רגל בנות שאחת קבלה מהשניה בעיסות רציניות, הצטיינה הדסה בתור "חודורוב", דבורה ועדה בתור "בקיות" ויהודית החליפה את "דוקטור ש- ליגר". גם הבנים שחקו בכדור-רגל ולא הור נפגעים כי הם שחקנים "מקצועיים". אחר היה מרוץ שליחים בקשירות והתרת קשר מוט עמוס המציא קשר מוט חדש בחמץ התחרות. לאחר מ- זה שחקנו בשער יד בנים ובנות מעורב. י- וסי הצטיין בקיבול מכות ובהשתתחויות (חבל ששכחנו להביא עזרה ראשונה). אחר היתה ק- פיצת חמור ולאחריה ריצה לחצי קילומטר ע- ברנו זאת בדקה וארבעים וחמש שניות יותר טוב ממה שהגדולים (בושה!!!)

לסיום יום הספורט היו משיכות חבל. כמשך כל יום הספורט היו חוויות רבות וי- בולים לציין שועדת ספורט והאירגון היו על הגובה בלי עזרת אף מדריך."

 NON - חוליות...

ביוזמה ועדת ספורט ערכה השכבה הבינונית מסע חוליות להכרת הסביבה. הוצבו ארבע
 מטרות למטילים שהן: א) הכרת השטח הטופוגרפי.

ב) איטוף צמחית הסביבה.

ג) איטוף אינפורמציות מישובי הסביבה

ד) הליכה במהירות איטית בזמן רב ככל האפשר.

השכבה התחלקה לחמש-עשרה קבוצות ובשעת בוקר בהיר נפרדה כל חוליה מיחד חבורה
 ופנתה למטרתה. לעת הצהריים, נפגשה שנית כל השיכבה וכל אחד הציג את שהביא.

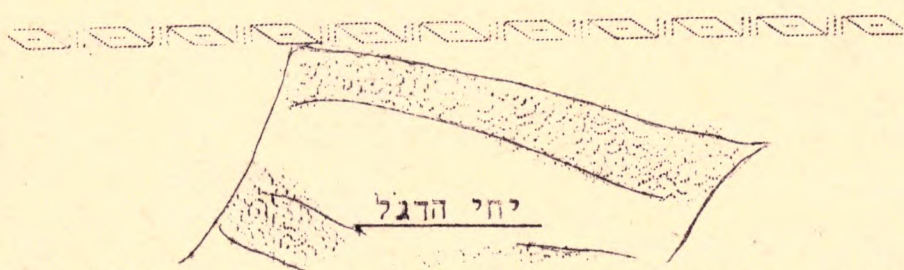
(באם תרצו אף אתם כל זאק, התאזרו בסבלנות עד שתוצו את הפתק, בה כקוב יהיה
 על מועד התערוכה של אוספינו.

... יכולנו למימנה. שהטלנו על עצמינו ואנו גאים, ולועדת ספורט ייאמר -

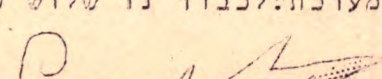
יישר כוחכם והוסיפו להפעיל אותנו.

(בני כחה ט')

 כשחוליה מהשכבה הבינונית היגיעה לעין החורש
 משימחה היחה למאול בקטר לברכות הדגים,
 קפצה בושה עליהם והחליטו פה אחד לבלף שהם מ-
 מעברות. הכל הלך במדר רק כשהמטביר שאלם כמה
 ברכות יש לכנס? אינךהתקלה, החברה פרצו בצחוק
 (הוא, נעלב והלך לו....)

כמה בשנים שעברו,, כן גם עתה לא נס ליחה של גבעת חיים בפעילות הספורטיבית. בש-
 בוע שעבר, בשבת נתקיימה בחדרה חתרות אזורית באתלטיקה קלה. בתחרות שעמדה על רמה
 בינונית, נטלו חלק שלשהסניפים; ביניהם סניפנו אשר בזכות נצחונו, זכה בדגל הי-
 פה - פרס ראשון, לאחר מאבק חריף נגד כפר ידידיה (הניצחון האחרון מראה לנו ש-
 במעט הצוץ אפשר להתגבר על קשיים ומכשולים. אני תקוה שנצחון זה יוסיף לנו משנה ו-
 מרץ והתלהבות. חבל על כן, שבזמן האחרון נטשנו את שדה הספורט.)

בשעה שבע בוקר יצאנו קומץ קטן של ילדים - חמישה במיספר, מהם שנים משכבת
 הנעורים ושלושה מהשכבה הבינונית. הצטרפו אלינו עוד חמישה חברה מהאיחוד והנבחרת
 המצומצמת הזו, זכחה בדגל. ונציין את שמות המשתתפים אשר זכו במקומות ראשונים.
 לראשונה-יצויין אבנר מהנוער שזכה במקום ראשון בריצת 1500מ' ובקפיצה למרחק במקום
 השלישי אף לחוה שור שני נצחונות-מקום ראשון בהדיפת כדור ברזל ומקום שלישי ברי-
 צת שישים מטר. לבסוף יצויינו שני הנמיגים מהשיכבה הצוגרת-אריה-אברהם ואני, אשר
 לקחו חלק פעיל בניצחונות. ל...

דוב (יב)

(הערת המערכת: לכבוד נו שלוש פעמים כיפק היל)

ספרות ואמנות

"הפ... המכובדת

זהו סרט תעודתי חזק, המאפיין בצורה דרמטית את גורלם של הכושים באמריקה. ז. סאטר הגיש לפנינו עלילה, בה התוון כושי, לשויות ליבם של אנשים לבנים בשילטון, על מנת ליצב ולחזק את שילטונם, הם הפצים בנפשו של הכושי. הדמויות בע- לילה הק: הכושי: אשר בידו ברירה אחת ויחידה כדי להציל את נפשו היא הבריחה והה- תחמקות מפני רודפיו. האחרונים, עורכים סריקות פתע ברובע הכושים והוא נמלט לבית פרוצה לבנה המחביאתה ומתבלטת ע"י כך, כדמות חיובית וכאשיות בעלת חוקף, המתגברת

על מאהבה שהתכוונן להסגירו. הדמויות הנו- הפות הק: הסנטור השיכור, רודף כס השילטון שהוא למעשה טיפוס ריקני וסטר מצפוק. והרודפים: הנתונים בבולמוס השינאה והדעות הקדומות על שחורי העור. לעומתם הכושים עצמם- אשתו ומקורביו, אשר פניהם משוועים לעזרה ומשקפים את העול והאימה בה הם נת- ונים מצד רודפיהם האכזריים. מסרת הסרט היא, למתוח בקורת על הנ- עשה באמריקה, אך אינו מחימר לפתור את ה- בעיה.

הוא הצליח בזכות צלומיו וכימויו, להשאיר על הצופה, רושם עז ומקור למחשבות.

ינון (יב)

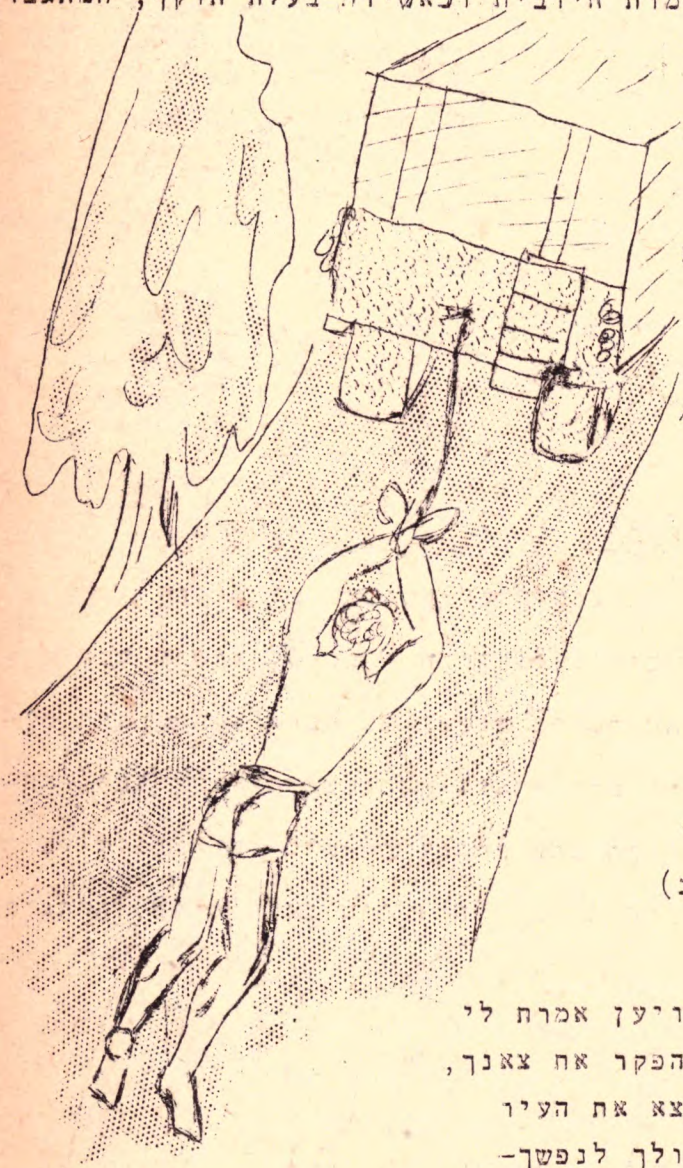
3NKI 01N8

הלחינוק תחשבני, כי אצא את העיר? כי אברח אל כפרי, את צאני כי אשאיר?

לא אמציה לא אשאיר את הצאן לרמוכ עניית להפלות האביון לנטשם להלך בדיכוי הרע להפקירם לבדם בדרכם התועה.

ויען אמרת לי הפקר אח צאנך, צא את העיר ולך לנפשך- אתה... נפשך תעגם וחולת תהיה עד עולם. אשתך זנה תזנה ובניך יפלו כקנה.

גלעד (ו)

עבד קו"א

אורח ורחב

וינה 10/2/57

לחברה שלום רב.

שמחתי מאד לקבל את מכתבכם ובהזדמנות זו אענה. ובכך נתקבלתי לאקדמיה לציור וא-
 נני עושק כעת כחמש שעות ביום, בציור. הנושא המצויר הוא מודל של גוף יוגיטה. הא-
 קדמיה זהו מקום חופשי פחות או יותר ואני יכול לבא ולצאת כרצוני. בינתיים (כשב-
 ועים) עוד לא ראו את עבודתי... נתהוותה אצלי בעיה השפה ולכן אינני מסתתף בהוצא-
 ות ובלימוד תולדות האומנות. למרות הכל, התחברתי עם כמה אוסטרים, הונגרים, וא-
 יטלקים. ואני מדבר אתם קצת גרמנית, קצת אנגלית וקצת ב... בידיה וברגלים.

עד מרס אהיה חופשי וממרט ואילך ארשם כסטודנט באקדמיה. בוינה עוד לא הספקתי
 הרבה להסתובב. אבל משוו ממנו כבר ראיתי. כפי שנדמה לי כבר איפתי לכם שהיא
 מחולקת למחוזות (דבר העוזר למתמצאות בה). באמצע, ישנו המרכז הראשון המהווה גם
 את העיר העתיקה ומסביב ישנה טבעת, (רינג) מקום בו הייתה חומת העיר העתיקה שפונץ
 יוזף הרס אותה ונתן אפשרות להגדיל את העיר מסביב למרכז, ישנם מחוזות המחולקים
 לפי מספרים. נוסף לכך ישנה אף טבעת שניה טבעות אלה, הן הכבישים הראשיים, דבר
 אופייני לכל העיר ובעיקר לחלקים הישנים יותר, הוא מבנה הבתים. על קירותיהם של
 הבתים ישנם תחוכי אבן, והעיר מקושטת בפסלים ומצבות של אישים
 ומאורעות שונים. כן אפשר עוד להבחין בבנינים הרוסים - זכר ל-
 מלחמת העולם.

...הספקתי לבקר כמה בסרטים, אופרה ותאטרון. על התאטרון א-
 פשו לכתוב ספר שלם - זהו תאטרון מודרני, מתחת לאדמה עם במה
 קטנה. הקהל מיסב ליד שולחנות, כמו בבית קפה. חזינו עם בקומה-
 יה הצרפתית "13 ליד השולחן". היא בוצעה ע"י שחקנים מעולים בי-
 וחר. בפולקס אופרה חזינו ב"ברוך הצוענים". לא תאמינו, אבל הת-
 רשמתי חזק מאופרתה זו. ראינו גם את הסרט "מלחמה ושלום לטולט-
 טוי. זהו סרט שנמשך שלוש וחצי שעות. נהניתי כי הוא הצליח למצא
 את בעיות התקופה... הבעיה כאן כעת היא ההלידה ההמונית של הפלי-
 טים מהונגריה. פוגשים אותם הרבה ברחוב, אף חושבי וינה לא טובלים
 אותם ביותר טענות היא, שההונגרים מוציאים את כספי התרומות על
 בילוי. כעת מרמזים אותם במחנות, בסביבת הינה העיר. בכל מקום
 חושכים אותנו בלל שפתנו, להונגרים. אבל משומעים שאנו ישר-
 אלים, משתנה היחס מיד. הרגשתי היא, שהקהל הוינאי אוהד את ישראל.
 בעיר ישנם כשנים-עשר אלף יהודים. אבל רובם לא יהודים וי-
 נאים אמיתיים. אילו-הושמדו בימי מלחמת העולם. נמצאים פה מהל-
 רים, חוזרים ויורדים. במקום שהיו מרוכזים היהודים, לפני המל-
 חמה, גרים היום אוסטרים, ברובם יצאים לשעבר שבחזרו כאלה, קבלו
 את דירות היהודים. בולט גם ההבדל הבין מעמדי. התרבות היא של
 המאה שעברה. אבל הנוער הוא יותר מתקדם.

עיקר עמיתי ורציתי לספר לכם דבר מעניין, שקרה לנו עוד בנוס-
 עה ברככת; יחד עימנו בקרון, נסעו שלושה סטונסים מקהיר, אחד מהם
 טען שכפדאיזן, הוא ביקר בסביבת חל - אביב. שני נוסעים ישראלים
 אחריהם הדובריים לאנגלית וגרמנית ואני עמם פתחנו עמם בויכוח על ישראל. מחברו
 המה כלי ל... נזקן נבדוק ונבדוק על לחמת בניני ועל תרבות ישראל בכלל. לדעתם,